

Ulykken er, at vore Dommere ikke alene ikke betragter Varetægtsarresten som nogen Straf, hvad den rent juridisk set heller ikke er, men ikke en Gang synes at betragte den som et betydeligt Onde, der tilføjes den paagældende. Det staar for mig, som om de slet ikke har Følelsen af, hvilken uhyre Sum af Lidelse de derved, ofte uden Nødvendighed, kan tilføje ikke alene den paagældende, men hans Familie, Hustru, Børn og Venner. Vore Dommere synes ikke at forstaa dette; det er ingen Straf, saaledes synes de at ræsonnere, og saa betyder det ikke saa meget, om de holder den paagældende i Varetægtsarrest. De tænker ikke paa, at derved ofte en hel Eksistens bliver ødelagt, saaledes som det er kommet frem, at Tilfældet har været med den Mand paa Fyn, der nu sidder i Varetægtsarrest paa syvende Maaned, et Tilfælde, i hvilket det, saa vidt man kan skønne, aldeles ikke havde været nødvendigt at holde vedkommende i Arrest i saa lang Tid.

Jeg kender nærmest Forholdene her i Byen, og mulig kunde man, skønt jeg ikke mener, det lader sig gøre, finde en lille Undskyldning for Dommerne, idet de vistnok er ret overbebyrdede med Arbejde. Kriminalretsdommernes Antal er her i Byen vistnok ikke forøget siden 1896, og siden da er Københavns Befolkning tiltaget betydeligt i Antal, ikke alene gennem Indvandring og Fødselsoverskud, men ogsaa ved Indlemmelse af nye Distrikter. Det er klart, at dette maa give et meget betydeligt forøget Arbejde; men selv i saa Fald mener jeg ikke, at den Brug af Varetægtsarrest, Dommerne anvender, er paa nogen Maade undskyldelig eller forsvarlig. Jeg skal endnu blot sige, at vi selvfølgelig fremdeles maa kræve en Retsreform og en god Retsreform, og jeg glæder mig i saa Henseende over, at den højtærede Justitsminister (Zahle) har fremsat Udtalelser, som, det haaber jeg, betyder lidt lysere Kaar for dette Spørgsmaal i den nærmeste Fremtid.

Under sin Omtale af Ansvarret for Bramminge-Ulykken udtalte den højtærede Trafikminister følgende: „Her hefter Opmærksomheden sig jo straks paa Baneformanden“, og senere siger han: „Her er nu først at bemærke, at Manden ifølge sine personlige Kvalifikationer neppe burde have haft den Stilling, han har“. Ministeren kan naturligvis ikke have noget personligt Kendskab til den paagældende Baneformand, Christiansen, eller til de paagældende Forhold, til hans

Arbejde paa Linien, jeg maa derfor antage, at den højtærede Minister har bygget sine Udtalelser om Baneformanden paa det afholdte Forhør og antagelig navnlig paa Auditørens Udtalelser i det Resumé, hvormed han ledsager sine Forhør. Efter at have søgt at godtgøre, at der var vist Mangel paa Omtanke ved Sporenes Pasning, udtaler Statsbanernes Auditør — Side 16 i Forhørene —: „Denne Mangel paa Omtanke kan maaske ikke synderlig stærkt bebrejdes den aldrende Baneformand, der ifølge sine Personalakter endnu i 1903 — efter 22 Aars Virksomhed som Baneformand — af den af ham foresatte Baneingeniør blev erklæret at mangle ikke blot Tjenstiver, men ogsaa Dygtighed, og som har savnet fornøden Instruktion i omhandlede Henseende“. Det maa være undgaaet Auditørens Opmærksomhed og derigennem ogsaa den højtærede Ministers, at der rundt omkring i Forhørene findes Udtalelser om denne Baneformand fra meget kompetent Side, som gaar i en helt anden Retning. Jeg skal saaledes henvise til, at der i Politichef Mensens Rapport, Side 17, staar følgende — det er Overbanemester Trabolt's Forklaring, som gengives: „Baneformanden er en særlig paalidelig Mand; der har saa vidt Komparenten“ — det er altsaa Overbanemester Trabolt — „bekendt aldrig været ført Klage over hans Sporstræknings Tilstand. Han har været ivrig Afholdsmand gennem en lang Aarrække“. Og om den nævnte Baneformands tjenstlige Dygtighed findes der omkring i Forhørene mange Udtalelser, som gaar ud paa, at han er en ganske overordentlig paalidelig Mand. Jeg skal tillade mig at citere lidt af disse Udtalelser. Det er Overbanemester Trabolt, der giver ham følgende Vidnesbyrd: „Kolonneformanden, der af Overbanemesteren anses for en vel noget gammel, men fuldt paalidelig Mand, har meddelt Overbanemesteren, at Sporet efter dennes (Overbanemesterens) sidste Passage af Uheldsstedet havde slaaet sig lidt „ved Varmen“, men at dette var udbedret“. Jeg skal dernæst citere en Udtalelse af en Ekstraarbejder. Han siger, at han kun kan anse Baneformand 226 Christiansen som en gammel dygtig Formand, der fuldt ud er sin Plads voksen; særlig maa Komparenten fremhæve ham som omsorgsfuld og forsigtig med Hensyn til alt, hvad der angaar Banelinien's Sikkerhed; f. Eks. sørger han altid for, at Sporarbejderne kan være fuldstændigt og solidt tilendebragte inden Togpassage, og han vilde sikkert aldrig lade et Tog frit